

Wigilijne zwyczaje

Data publikacji: 23.12.2004 0:00

□

Wieczór wigilijny w tradycji polskiej jest najbardziej uroczystym i najbardziej wzruszającym wieczorem roku. Punktem kulminacyjnym przeżyć adwentowych w rodzinach chrześcijańskich jest wigilia Bożego Narodzenia. W Polsce wigilia weszła na stałe do tradycji dopiero w XVIII wieku, a stała się powszechną tradycją w wieku XX. Główną jej częścią jest uroczysta wieczerza, złożona z postnych potraw. Według tradycji, ilość potraw powinna być nieparzysta, chociaż dopuszczalna była ilość 12 - na cześć dwunastu apostołów.

Świąteczne obyczaje

Łamiemy się opłatkiem

Zwyczaj dzielenia się opłatkiem, znany tylko w Polsce, symbolizuje chrześcijańskie dzielenie się chlebem. Ma przypominać o braterstwie i przynależności do wspólnoty religijnej. Oznacza pojednanie, jest wyrazem przyjaźni i miłości. Po opłatek sięga zawsze głowa rodziny, łamie go i rozdaje bliskim.

Kładziemy sianko pod obrusem

Nasi słowiańscy przodkowie stawiali w kącie izby snopek zboża, wierząc, że w ten sposób zapewnią sobie dobrobyt. "Zaklinali" w ten sposób urodzaj. Dla chrześcijan układanie siana pod obrusem jest przede wszystkim nawiązaniem do biblijnego opisu stajenki betlejemskiej i siana, na którym urodził się Jezus.

Stawiamy dodatkowe nakrycie

Kiedyś wierzono, że w wigilijny wieczór licznie powracają na ziemię dusze zmarłych. Dlatego nasi przodkowie na stole stawiali nawet kilka dodatkowych nakryć. Z biegiem lat ten obyczaj się przeszałcił i dzisiaj już tylko jeden dodatkowy talerz przezornie zostawiamy dla niespodziewanego gościa, który może zasiąść z nami do wieczerzy.